

क्रं ४२

काभ्यटपोत्साह

सं.

पृ. १३.

अपूर्ण.

(11)

श्रीगणेशायनमः अथकाम्यवृषोत्सर्गप्रयोगः अथवृषोत्सर्गं जीववत्सायाः वय
 स्थिन्याः पुत्रं त्रिहायनं द्विहायनं एकहायनं वा नीलं बहुकपिलं कृष्णं पिङ्गं लोहितं
 श्वेतं वा एकवर्णं अनेकवर्णं वा अर्धं गं जीवन्मातृकं वधासंभवं वा सूथं धादय
 तितं वृषमुत्सर्जेत् श्रेष्ठो होयस्तु वर्णेन मुत्सेपुष्ठे च षांडुरः श्वेतः खुरविषा
 नाशं सनीलो वृषोत्सर्जेत् चरणस्तु मुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः का
 क्षाया समवर्णं श्वसनीलो वृषोत्सर्जेत् वृषोत्सर्गकालः कार्तिक्यां पौर्ण
 मास्यां मास्यां वैशाख्यां आश्वयुज्यां वा अष्टकासु च वोत्सर्जेत् अथकाम्य
 वृषोत्सर्गप्रयोगः भद्रचरणोक्तिमतांतरं सहितामनुस्त्वपदार्थान्वदा
 मः प्रागेव सुमुहूर्ते रुद्राय महादेवाय जुष्टो वर्धस्वेति शिरस्त आपुष्ठाकी
 हियवमतीप्तिरद्भिर्वृषं प्रोक्ष्य वर्धयेत् यावत्सदंतो भवति सेचनसम
 र्थं वा ततो ग्नामा बृहिः प्राच्या मुदीच्यां वा दिशि इष्टदेशे च जादिसं
 प्रा मुदीच्यां

का० वृ० गी

॥ १ ॥

जे

(२)

युक्तं षोडशसंभ्रमं पंचावासां वा कृत्वा तद्देशान्देशेषु हस्तां चतुर्हस्तां वा वे
दिं कृत्वा स्य हेनसद्यो वापितृणा मुद्धारकामनया फलांतरकामनया वा संकल्प्य गण
पतिकुलदेवता पूजनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं कृत्वा मातृका पूजनसमये वस्त्रगत
तंडुः ५ पुं ७ अं गणपतिं स्थापयामि अं गौरीं स्थापयामि इवंप्रणवादि
नामज्ञिः कुलदेवतां तानां षोडशानामेव स्थापनादिपूजनांतं ततो वृद्धिश्चा
ध्माचार्यवरणं च भंडपपक्षे तद्देवता प्रतिष्ठापनं अत्र ग्रहमख्योपिकृता
कृतः पूर्वदिने वृषस्य वत्सतरीणां च तस्युणां द्वयोरेकस्य वामांगलिक
स्नानं ब्राह्मणभोजनं कृत्वा स्वयं हविष्यं भुंजीत उपवासं कुर्यात् ततः
शोभूतेशिवाकर्म गत्वा संकल्पपूर्वकदीपोद्घोचनविधानादिदक्षिणाद्य
नांतं कालिकापुराणोक्तं शिवाराधनं कृत्वा चतुर्हस्तविलानां छादितायां ॥ १ ॥
वेद्यां स्यं डिकं विधाय वृषोत्सर्गा गभूतं होमं करिष्ये इति संकल्प्य अ

(21)

निस्थापनांतं स्वगृह्योक्तविधिना स्वयमाचार्यो वा कुर्यात् ततो ग्नेरीशान्यां
पंचगोमातरः पूज्याः ॐ नंदां स्या वयामि ॐ सुमनसां स्याप० सुभद्रां० सुशीलां०
ॐ सुरभिं० तदग्रे महद्यो रित्यादिविधिना स्यापिते पंचरत्ना यन्विते कुरु
शेतामादिमये पूर्णपात्रे कृताग्न्यन्तरणहैम रोद्र प्रतिमायां रोद्रमंत्रेणाभा
हनादिभीरु र्दं संपूज्य तत्कुरु शस्यसुक्ष्मनुसंधानार्थं ऋत्विजं घो जयेत्
ततः सवत्सतरीकं वृषं प्रांचं श्रीहिवधमतीमिरद्रिचिंचेत् आपोहिष्ठे
ति नववर्धस्य सूक्तस्यां वरीषः सिंधुद्रोह आपो गायत्री पंचमीवर्धमा
ना सप्तमी प्रतिष्ठांत्येद्रे अनुष्टुभो वृषवत्सतर्यमिषेकेवि० कयान
इति तिष्ठणां गौतमो वासदेव इंद्रो गायत्री अभीषुण इति पादनिष्ट
त् वृषवत्सत० ततो वस्त्रगंधाक्षतमाल्यै रलं कृत्यान्वाधानं य

काव्यध०

॥२॥

(५)

धर्मेण होमः शौनकमते परिशिष्टमते उपस्तरणानंतरं सर्वं च संक्ष्वेदान ३
 वी आज्येनेत्यंते रुद्रं च रुणासोमं पायसेन रुद्रं यावकेनेति शौनकमते परिशिष्टमते
 रोद्रस्य तूष्णीं निर्वाप श्रोक्षणे आज्यभागान्ते ॐ रुद्राय स्वाहा ॐ सोमाय स्वाहा
 ॐ रुद्राय स्वाहा इति इविरुद्राय स्वाहा वदानं रूपेणावशया मिघार्य हराय मृडा
 यशर्वाय शिवाय भवाय महादेवायो ग्राय भूमिाय परशुपते रुद्राय शंकराय
 शानाय स्वाहेति वा उ ग्राये स्वादिषण्मासभीरेव वा रुद्राय स्वाहेति वा जुहु
 यात् ततो वदान धर्मेण सोमाय स्वाहेति पायसं हुत्वा तथैव पूज्ये स्वा
 हेतियावकं हुत्वा च तत्सुदिक्षु च तत्रः कुशसूनासुनिधाय तत्सुह
 विः शोषेण बलिं हरेत् वास्ते पूर्वस्यां दिशि रुद्रसेनास्ताभ्य ए नं नमस्ते
 अस्तु मामाहिंसीरिति दक्षिणस्यां प्रतीच्यां मुदीच्या म्रियेवमादि
 शेत् दर्भस्तंभैस्तृणेश्च ग्रथितः करः सूना तलो हविरुद्राय शोषेणैव

॥२॥

(3A)

स्विष्टकृतपूर्ण पात्रनिनयनां ते निनीतादिः स्वस्य वृषस्य च मारजनं संस्था
जपे नो यस्यानं अस्मिन्काले वा वृषाभिषेकः ततः सुवासिनीभिः कृ
तनीराजनं वृषं वेदे उत्तरतः प्रादक्षिण्येन नीत्वा प्राङ्मुखं वृषं स्वयमुद्
ङ्मुखो मधुपर्केण यथा गृह्यं संपूज्य जंघेन रक्तपीतसितकृष्णपुष्पैर्वा
सोभ्यां हेमवैदुर्याभ्यां चंटीका घंटाभ्यामन्यैश्च विविधैर्भूषणैरकंक
ल्पधत्रोपानक्षांस्यभाजनादियथाशक्तिसमर्प्य हरिद्राकुंकुमादिना
संपूज्यां कनार्थे दक्षिणरौप्यमेव चिन्हं कृत्वा वृषे न्यासं कुर्यात् इषे
लोर्जे लोभाय कस्योपायवः स्य देवां वः सविता प्रार्थयतु श्रेष्ठतप्रायक
र्मणे इति मूर्च्छि इमारुहाय तव स इति दक्षिणचिन्हं नमस्ते रुद्रमन्य
व इति नामचिन्हं सहस्राणि सहस्रश इति कलाटे विभ्राद्ग्रहसिध

काम्यधरो

॥३॥

(4)

तु इति दक्षिणनेत्रे च्यं वक्रं यजामहु इति वामनेत्रे मानस्तोक इति नासिकायां अ
वतस्य धनुस्त्विति मुखे नीलश्रीयाः शितिकंठा इति कंठे मर्मणि ते चर्मणे
ति नाहु मध्ये समिधाग्निदुवस्यते ति वाहोः नमो नः किरिकेभ्य इति हृदये
हिरण्यगर्भ इति नाभौ मातु एमेति कट्यां मानो महान्तमित्यूर्भोः उदु
त्यं जातवेदसमिति जंघयोः इमारुद्रायश्चिरथन्वत इति जान्नोः रक्षो ह
गंवाजिनमिति गुदे वृषास्ते वृष्यं शय इति लिङ्गे ऋषभं मासमाना
नामिति पुच्छे एवं न्यासं कृत्वा नैः पश्चिमभागे वेदि समीपे स्वगृह्यो
क्तविधिना वृषाय वत्सतरीदानं कुर्यात् तपथा देशक्राणोस्त्वधामम
समस्त पूर्वजानां निरतिशयमानं दं ब्रह्मणो का वा स्वर्थं रुद्रस्वरूपिणे ॥३॥
वृषाय वत्सतरीदानं करिष्ये इति संकल्प्य वत्सतये स्तारयंतु

(4A)

पुण्यं वर्धतामिति वृषरपुरे जलसेवनादिकार्यं ततो मम समस्तैः वादि
रुद्रस्य रूपिणे वृषा यथाशक्त्यं कृता वत्स तरीस्तुभ्यमहं संप्रददे अ
नेन वत्स तरीदानेन वृषस्य रूपी रुद्रः प्रीयतांमिच्छुस्तु का अस्य
नीलोद्गाहस्य प्रतिष्ठा संसिद्ध्यर्थे इदं हिरण्यं दक्षिणात्वेन संप्रददे
इति सुवर्णपरिमितं न्यूनं वा हिरण्यं दद्यात् ततो रुद्रकलशोदके
न वृषवत्स तरीणा मग्निषेकः ३ अथाहिष्ठेति न वर्च १ समुद्रजेष्ठा ४
इमं मे गंगे २ कयानश्चित्र ३ सहस्रांशतधारमृषिभिः पावमानं
कृतं तेन वा मग्निधिं चामि पावमान्यः पुनंतु ते भगंते वरुणो रा
जा भगं सूर्यो बृहस्पतिः भगमिंद्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो विदुः
यत्ते केशोषु दोर्भाग्यं सीमं ते यश्च मूर्धनी ७ काटे कर्णयो रक्षणी

०५०
॥५॥

रापस्तधं तु सर्वका सुरास्त्वामिति पौराणमंत्रैः एवमजिषिच्यवृषकर्णेन
पेत् धर्मस्त्वं वृषरूपेण गवामानंदकारकः अष्टमर्त्तैरधिष्ठा नमतः पाहि
सनातन ततः तीक्ष्णशृंगाय विद्महे वेदपादाय धीमहि तन्नो वृषः प्र
चोदयात् इति पुष्यैः संपूज्या नयागायत्र्या ऋषभमासमा० गवामि
ति च वृषं संप्रार्थयेत् ततो गायत्र्या गायत्र्या गतः संतु गात्रो मे सं
तुष्टुतः गात्रो मे हृदये नित्यं गवांमध्ये यस्याम्यहं पंचगावः समु
त्पन्ना मध्यमाने महोदधौ तासां मध्ये तुषानंदा तस्यै देव्यै नमो नमः
याः लक्ष्मीः सर्वदेवानां माय देवेषु वसिष्ठा धेनुरूपेण सा देवी म
मपा पंचयो हतु अयं हि यो मया दत्तः सर्वासां पतिरुत्तमः तुभ्यं
वैतामशा दत्ता पत्यः सर्वा मनोरमाः इति ततो वृषान्वा रब्धः आ

॥५॥

(5A)

चार्योऽजादिना विवाहो मं कुर्यात् ततो ज्ञेः पूर्ववदुदङ्मुखः
वृषपुच्छं वत्सतरीपुच्छं स्तामषणत्रेमे क्वचिन्नायवति क्वनिश्रोदकैः देव
र्षिपितृतर्पणं कार्यं यजमानेन देशकालौ संकीर्ष्य दुर्गतिगतानां
पितृणां मुद्धारार्थं आत्मना विच्छेदाय वृषवत्सतरीपुच्छेषु तर्पण
महं क्रदित्ये इति संकल्प्य नित्यतर्पणं च देवर्षिपितृतर्पणं कृत्वा
वाराहब्रंहाडपुराणमंत्रैस्तर्पणं कुर्यात् ब्रंहाद्या देवताः स
र्वे ऋषयो मुनयस्तथा असुरायास्तथा नाश्रमातरश्चंडिकास्त
था ॥ दिक्पालाः लोकपालाश्च महदेवाश्च देवताः ते सर्वे तृप्ति
सायां लुनीपुच्छेषु तर्पिताः विश्वे देवास्तथा दित्याः साध्याश्च
वप्ररुद्राणाः क्षेत्रपीठोपपीठानिनदानघश्च सागराः ॥

०४०

॥५॥

(6)

पातालो नागपत्न्यश्च नागाश्चैव सर्पवर्ताः पिशाचा गुह्यकाः प्रेता गंध
 र्वगण राक्षसाः वृषिव्याधश्च तेजश्च वायुराकाशमेव च दिवि भुव्यंत
 दिक्षे च ये च पाताला वासिनः शिवः शिवास्तथा विष्णुः सिद्धिर्लक्ष्मीः
 सरस्वती तपोधनाश्च भगवान् अव्यक्तः परमेश्वरः क्षेत्रोषधि
 कृता वृक्षा वनस्य त्यधि देवताः कपिलः शेषनागश्च तक्षको नंत
 एव च अन्ये जलचरा जीवास्तसंख्यातास्वनेकराः चतुर्दशय
 माश्चैव ये चान्ये ये च किंकराः सर्वे पियक्षरा जातो मक्षिणः पशवस्त
 था स्वेदजोद्भिज्जजाजीवाश्चांडुजाश्च जरायुजाः अन्येपि वनजी
 वाश्च दिवानि शिवि शरिणः अजा गोमहिषा रूपा ये चान्ये पशवस्तथा
 शांतिदाभुभक्षस्ते स्युर्नीरेणानेन तर्पिताः आब्रंमृस्तं वष र्पितं ये च ॥५॥
 न्ये गोत्रिणास्तथा तैसर्वे वृत्तिमायांतु नीलपुच्छे सुतर्पिताः सर्प

॥५॥

(6A)

व्याघ्रहलायेचशं गिदं ऋयनिःशदिभिः अपुभाअक्रियायेचदानधर्मवि
वर्जिताः आमगर्भासृतायेचशस्त्रघातमृताश्वये संस्काररहिताये
यशोरयादिषुगामिनः आश्रंभृस्तंबपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः तृ
प्यंतुपितरः सर्वेमातृमातामहादयः अतीतकुलकोटीनांसप्तद्वी
पनिवासिनां आश्रंभृभुवनाश्लोकादिदमस्तुतिलोदकं पितृवं
शोमृतायेचमातृवंशोचयेमृताः गुरुश्वशुरबंधुनांयेचान्येषां
धवाःसृताः येनेकुलेकुलपिंडाः पुत्रद्वारविवर्जिताः क्रिया
लोपगतायेचजात्यंधाः पंगवस्तथा विरूपाआमगर्भाश्व
सातासाताः कुलेममतेपिवंतुमयादत्तं वृषपुच्छेतिःलोदकं
येषांधवाबंधवाश्वयेन्यजन्मनिबंधवाः तेसर्वेतृप्तिमायांतु
वृषपुच्छेतिःलोदकैः वृक्षलं चगतायेचतृणगुल्मकृतास्थिताः

का० ४०

॥ ६ ॥

(१)

यातनासुचं योरासुजातीषु विविधासुचं ॥ नरकेषु च घोरेषु पतिताये
स्वकर्मणा देवत्वं मानुषत्वं च तिर्यक्तं च गताश्वये कृमिकीटपतंगत्वं
गताये च स्वकर्मभिः तेषामुद्धरणार्थाय जलमेतद्ददाम्यहं आब्रंम्
स्तं वपर्यंतं जलैस्सृप्यंतु सर्वदा १३ अथ यजमानः पुत्रकामश्चेत्
हादेशकाऽसंकीर्तनपूर्वकं पुत्रकामो वृषपुच्छोदकस्नानं करिष्ये
इति संकल्प्य स्नानं कुर्यात् ततः परिहितवाससो प्राङ्मुखो दं
पतीवस्त्रपीठे उपवेशयित्वा तत्रोपरिसप्तधान्यफलान्वितपु
ष्ठान्येकीकृत्यपुरुषांतरेण धारयित्वा उदङ्मुख आचार्यो वंशपात्र
गतोदकेन दंपतीं अभिषिंचेत् समुद्रज्येष्ठा इत्यादिभिर्भारुणे
श्वमंत्रैः ततो वस्त्रांतराणि परिधाय वेद्यां वृषदक्षिणरपुरे

(7A)

पायसादिसंभवद्रव्येण प्राचीनावीर्येण दक्षिणाभिमुखः सव्यं जान्वा च्यय
जमानः पित्रादीनुद्दिश्य आत्थ पूर्वकं पिंडदानं तन्मात्रं वा कुर्यात् माभ्रादि
भ्यो मातामहादिभ्यश्च पृथग्दद्यादिति केचित् तत्र संकल्पः एवं गुण
मम समस्त पितृणां ब्रह्मलोकं प्राप्त्यर्थं आत्मनश्च संज्ञाना विच्छेदार्थं च
षष्ठ्युरेस आर्धं पिंडदानं करिव्ये इति संकल्प्य महालयवदेको दिष्टदेव
तो देशेनापिकृत्वा बौराणमंत्रैः पिंडदानं कुर्यात् पितृवंशो मृता ये च मा
तृवंशोस्तथैव च गुरुश्च गुरुवंशानां ये चान्ये बांधवाः स्मृताः येमे
कुले कुलपिंडाः पुत्रदारपिवर्जिताः क्रिया लोपगताश्चैव जात्यं
धाः पंगवस्तथा विरूपा आमगर्भाश्च सातासाताः कुले मम गुरु
दत्तेन पिंडेन तृप्तायांस्तु परांगतिं कृशयोनिगता ये चतिर्वर्ग्या

क्रा०५०

॥७॥

(४)

निगताश्वये पंगुल्यं च गताये वैथेयमूकत्वमागताः आब्रंमृणोयेममवुं
शजातामातुःस्तथा वंशभामदीयाः वंशद्वयेयेममदासभूताभूत्या
स्तथैवाश्रितसेवकाश्व मित्राणिसरस्यः पशवश्च वृक्षादृष्टाश्वस्पृष्टा
श्वकृतोपकाराः जन्मांतरं येममसंगताश्व तेभ्यः स्वधा पिंडमहं ददामि
अजातदंतायेकेचिये च गभै प्रपीडिताः तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिंडं
ददाम्यहं बंधुवर्गश्वयेकेचिन्नामगोत्रविवर्जिताः स्वगोत्रेपर
गोत्रेधातेभ्यः पिंडं० उच्छंघनमृताये च विषशस्त्रहताश्वये श्चंमि
सिर्दंष्ट्रिसिर्वापिलेभ्यः पिंडं० अग्निदग्धमृताये च सिंहव्याग्रहता
श्वये उआलोपघातिनोये च तेभ्यः पिंडं० अग्निदग्धाश्वयेकेचि
न्नाग्निदग्धास्तथापरे विद्युत्तोरहताये च तेभ्यः पिंडं ददाम्यहं

॥७॥

(3A)

शेरवेयांधतामिस्रेकालसूत्रेचयेगताः तेषामुद्धरणार्थायइमंपिंडंदास्यहे
यातनासंस्थितायेचनीताश्वयमकिंकरैः तेषामुद्धरणा० पशुयोगिता
येचपक्षीकीटसरीसृपाः अथवावृक्षयोनिगतैश्चैतेभ्यःपिंडंदास्यहं स्या
अन्यैर्दुर्मरगेयेचक्षुधयातृष्यामृताः भूतप्रेतपिशाचावातेभ्यःपिं०
दिव्यंतरिक्षभूमिस्थापितरोवांधादयः तेसर्वेत्स्निमायांतुपिंडदाने
नसर्वदा जात्यंतटसहस्राणिभ्रमंतेस्विनकर्मणा मानुष्यंदुर्लभंते
वांतेभ्यःपिंडं० येकेचित्प्रेतरूपेणवर्तंतेपितरोमम तेसर्वेत्स्निमा
यांतुपिंडदानेनसर्वदा एवंपिंडदानंकृत्वास्वगृह्योक्तविधिनापिंडदा
नशेषंसमाप्य वृषरबुरेपिंडदानंसंपूर्णमस्त्वितिभ्रामुणाप्रतिब्रूयात्
तेसंपूर्णमस्त्वितिप्रतिब्रूयुः पिंडोद्धरणांतेजातवेदसःप्रादक्षि

क्र० वृ०

॥८॥

(१)

प्येन परितोऽजा जान्विकीर्य च षवत्सतरीः प्रादक्षिण्येनाग्नेः पूर्वतो नीत्वा च ष
दक्षिणोत्तोरिच्छेन वामे चक्रेण चांकयित्वा कं कृतं प्राञ्चं उत्सृजेत् देशकालोत्सं
कीर्त्ये मम पितृणामुद्धारण पूर्वकं ब्रह्मलोकावाप्तये स्वसंतानाविष्टे दायवृष
मुत्सृजामीति संकल्प्य पूर्वकमुत्सृजेत् सहस्रपुष्योदकेनांजलिना च षपुष्पधार
यित्वा हराय परमेशाय एषमपादतो नममेति जलप्रक्षेप पूर्वकं हस्तमुखिष्यो
त्रैर्वदेत् हराय मृडाय शर्वाय शिवाय भवाय महादेवायो ग्राय भोमाय पशु
पतेये शिवाय शंकरायेशानायैति द्वादशनामोच्चारण पूर्वकं वा ब्रजतः पृष्ठे
हस्तं दत्त्वा मंत्रो वदेत् एतं युवानं परिवोद दामिते न क्रीळं तो श्वरतप्रियेण
मानः शासतनुषा सुभगा रायस्यो बेणसमिषामदेम शांतापृथिवीशिव ॥ ८ ॥
शांतिः ३ सर्वतो ब्रजस्येत्सुक्ता ऋषभं मासमानानामिति सूक्तेनोपति

(9A)

शुत ऋषभं मेति सूक्तस्य ऋषभ ऋषिः ऋषभो देवता अनुष्टुप् छंदः अंत्याम
हा प्रंक्तिः ऋषभो प्रस्थाने वि० उं ऋषभं मासमानानां ०५ इत्युपस्थाय ततोष्टुपं
पूर्वाग्निमुखं कृत्वा कद्रुद्रायैति नवर्चस्य सूक्तस्य घोरः कण्ठो रुद्रो गायत्री
अंत्यानुष्टुप् जपे विनियोगः कद्रुद्रायैति सूक्तजपांते गोभिः सह जलं पि
वत्तृणानि भक्षयथेष्टं मूथं पर्यटस्वेति वदेत् अथ दक्षिणाग्निमुखं कृत्वा
इमारुद्रायैति एकादशर्चस्य सूक्तस्य कुत्सो रुद्रो जगती अंत्ये त्रिष्टुभो
जपे वि० इमारुद्रायैति सूक्तजपांते गोभिः सह ल्यादि पूर्ववत्
ततः प्रत्यङ्मुखं कृत्वा आते पितरिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य गृत्स
मदो रुद्रस्त्रिष्टुप् जपे वि० आते पितरिति सूक्तजपांते गोभिः सह ल्ये
त्यादि पूर्ववत् अथोदङ्मुखं कृत्वा इमारुद्रायैति रधन्वन इति वत्तु

काम्यवृ०

॥९॥

101

ऊचस्यसूक्तस्यवसिष्ठो रुद्रो जगतो अंत्यात्रिष्टु जपे० इमारुद्राय स्थिरधन्व
ने गिर इति सूक्तजपांते गोमिः सहेत्यादि पूर्ववत् ^{इति} शौनकमते परिशिष्टमते
तु वृषेण त्रिरग्निप्रदक्षिणाकारयित्वा कृतीत्यास्यल्ल्यागं विधाय कद्रु
द्राये मारुद्रायाने पितरि मारुद्राय स्थिरधन्वन इति सूक्तैश्च तस्योदिश
उपस्थायै तं पुवानंशांतेति मंत्राभ्यां रूपभंमेति सूक्तेन च वत्सतरीभिः स
ह वृषं प्रांचं वोस्तु जेदिति विशेषः ततो गच्छति वृषेणु गच्छन्नुगीत वृ
षो हि भगवान्धर्मो मुक्तावैवसिका इमाः सारूप्यं चैव सायुज्यं सां
निध्यं च सलोकतां इमाः सुरूपाः पल्पस्तु च तस्मिन् सतवगोपते कल्पि
ताः श्रीडनार्थं च लयासार्धं प्रजंति माः धर्मो सित्यं च तु व्यादः स्मृतो ॥९॥
वत्सतरी स्थिमाः चतुर्णां पोषणार्थाय मद्योस्तृष्टा स्वपासह दे

(16A)

यतानां पितृणां च मनुष्याणां च षोडशः भूतानां त्रिजनास्तथासाधु
प्रजं त्विमाः नमो ब्रह्मण्य देवाय भूतर्षिपितृ षोडशः त्वयि मुक्तेशया लोक
मम संतु निरामयाः सुराग्रक्षेपणैः सर्वममपापं व्ययो हतु पितरस्तुति
मायांतु सुराग्रजेस्तु स्त्रीकरैः येषां हि संति पाप्मानो नरकं वांतु तेषां
येषां रक्षंति धर्मिणाः स्वर्गं ते निरसंतु वै तव दर्पकृतो आटे नदीकु
लविहारिणैः अक्षयाः सुतुमं कथाः पूर्वजानां तु सौरभाः धनं सं
तानमारोग्यं वांधवानां विशोकता ततः प्रदक्षिणी कृत्व वृषंत
ममिवाद्येत् तत्र मंत्रः धारणा धर्म इत्याहुर्धर्मेण विधृताः
प्रजाः परत्वं धर्मरूपेण वृषवत्सतरीयुतः धर्मस्त्वं वृषरूपे
ण ब्रह्मणा निर्मितः पुरा ततोऽसर्गं प्रभावेन मामुद्धर भवाण

काम्यवृ०

॥१०॥

(११)

वात् एवं नमस्कृत्य मंत्रवाद्यघोषेण सोमांतं नीत्वा दक्षिणस्कंधेन प्रेरय
निसृजेत् पृषवस्ततरोणां सर्वमलंकाराद्याचार्यो गृह्णीयात् सचनवा
हो गावश्च नदोत्याः नवाहोसौ च न चक्षोरं पातव्यं केनचिन्हुवामि
ति वचनात् तत आगत्य चरणक्षमलनम्रा च मनादि विधाय स्थापित
देवताभ्यः उत्तरपूजां विधाय उत्तिष्ठेति मंत्रेण यां तु देवगणा इति वि
ष्टस्य देव प्रतिमां आचार्यो यदद्यात् रुद्रकलशः सोपस्कारोरुद्र
जापकाय देयः ततोरुद्रस्यालोपाङ्ग श्रीहीसंबंधितुषफुलीकर
णान्यनोप्रत्यस्य प्रायश्चित्तहोमादिशेषं समापयेत् केचित्स्त्रि
ष्टकृद्त्रैवे छंति ततो कनकत्रेसोदकुंभं हि रज्यं यथा शक्तिदत्ता
स्य वृषोत्सर्गस्य कर्मणः परिपूर्णतासिद्धयर्थं शतं शिवव्रतधरा

॥१०॥

(11A)

श्रावणान् यथोपपन्नेन भोजयिष्ये इति संकल्प्य एतद्दशकोपंचाश
त्तद्दशकोपंचविंशतिपथाशक्तिवेति धृष्टः शारखायनभाष्ये कोमे
कुर्यात्कक्षादिभोज्यं तु एकादशशतानि वा अथवा तु शतं भोज्यं दद्यादंन
मधारितं उत्सृष्टेषु भेदघातुर्दशपदानि च शय्यांसोपस्करां दद्या
द्दद्याद्दानानि वैदश चतुर्दश तथा विद्याः सभायां वेदपारगाः
उत्तममहेश्वरश्रीत्यै परिधाया स्वशक्तिः भुवं पृथ्वीं दद्याद्दृष्टं
गणसंयुतां दद्याच्च सप्तधान्यानि कृषिकां गांसवस्त्रिकां आचा
र्यपूजयेच्चैव सपत्नीकं विचक्षण इति ततोऽस्य च बोत्सर्गस्य प्रतिष्ठा
सिद्धयर्थं आचार्यपूजनं करिष्ये इति संकल्प्य यथाशक्ति वस्त्राङ्का
रचंदनमाल्यादिभिराचार्यमभ्यर्चति तत्रानुदकुंभं कुंभं कर्षाद्यैः परिमि

अम्यष्ट०

॥१११॥

(१२)

तं हेमं वृषयोजनार्थं यूपं वस्त्रयुग्मं वदघात् ततो यथाशक्ति ब्रह्मणे दक्षि
णां दत्त्वा नानानाम गोत्रेभ्यश्च भूयसीं दत्त्वा अप्य पूर्णकांस्यपात्रे आज्यं
तेजः समुद्दिष्टमाज्यं पापहरं स्मृतं आज्यं सुराणामाहारमाज्ये लोकाः
प्रतिष्ठिताः इत्यवलोभ्य ब्राम्हणाय प्रतिपाद्यन्नातिरिक्तं संपूर्णं
मस्तिमि प्रार्थयेत् संपूर्णमस्तिमि ब्राम्हणः प्रतिश्रुयुः इदानीं कुरुते
दृके नामिषे कुरुते क्वचित् ब्राम्हणाशिष आदाय सर्वाणि वा अस्य
नामधेयानि सर्वाः सेनाः सर्वाण्युद्भूयमानानीति विचिंतय शंताती
यं जपन्टहाने त्व ब्राम्हणाभोजयित्वा यथाशक्ति हिरण्य वस्त्रदानेन तं
स्तोषयित्वा स्वस्तिं भवंतो ब्रुवंतु इत्युक्त्वा ते स्वस्तीति श्रुयुः तद्दिने दीन
दुःखिता नामनिर्वायीः वृषो हि भगवान्धर्मश्चतुष्पादः प्रकीर्तितः

॥१११॥

मितमहंभक्त्या समारक्षतु सर्वतः धर्मतस्तसंभूतिः स्वाहा लं च विभा
 वृषरूपेण याद्विदेविसर्वकामफलभौव अदितिर्देवमातस्त्वं वेद
 तथेश्वरी धेनुरूपेण सा देवि मम पापं व्यपो हतु गावो मे अग्रतः सं
 वो मे संतुष्टतः गावो मे हृदये नि संग्रामध्ये वसाम्यहं या ७
 सर्वदेवानां वाचदेवेष्ववस्थिता धेनुरूपेण सा देवि मम पापं व्यपो
 पंचगावः समुसंज्ञामथ्यमाने महादधो लासां मध्ये तु मानं दान
 ये नमो नमः धर्मं देहि यशो देहि पुत्रान् देहि सुसंपदः एकोत्तर
 ये वकुलानां तारयस्व मे रुद्रमाता मया दत्ता पत्यस्तव वृषोत्तम ॥
 तां तारुणा र्थाय पर्यटस्व यथा सुखं स्वस्ति भवं तो भ्रवं तु इत्युक्त्वा
 स्तीति श्रुत्वा तदिने दीनदुःखिता नाम निवारिते भोजनं देयं ॥

धरार्पणं कृत्वा बंधुभिः सह भुंजीतेति इत्याश्वलायनीयवृषोत्सर्गप्रयोगः
 नोक्तप्रयोगे वृषवत्सतरीति जोदकपानसमये पितृत्सिद्धानवि
 नपृथक्कर्मणं गोमिथुनविधिनादक्षिणांतरनिवृत्तिः प्रयोग
 पूर्वमेव वत्सतरीणां दोहनं अंते पयसि ब्राह्मणभोजनार्थं प्राय
 षणविधानात् रोषं यथासुखं पौराणां गोपसंहारेण कार्यमिति
 शीयप्रयोगः इति स्मृत्यंतरवृषोत्सर्गप्रयोगः समाप्तः वृषोत्स
 र्गः कार्तिकीमाघीर्नेशाख्याश्वयुजोषापोर्णमास्यष्टकास्तु
 त्वीयोपरागसंक्रांत्यादयः प्रयोगांतं कांस्यपात्रस्थिताज्यमुखं
 त् स्मृतिकोस्तुभे अत्रत्ये शौनकोक्ते च वृषोत्सर्गे निर्दिष्ट
 तावकपायसात्मकहविस्रयश्रपणस्य हेमास्मदाहृतकार्तिका

॥१२॥

गोक्त वृषोत्सर्ग निदेश कर्मैभ्य प्रतीतेः काठिका पुराणोक्त
रुपसंहारोपिसमर्थैः कार्यः यथोक्तो हेमाद्रौ काठिकापुराणे
एतदुक्तप्रत्यः श्वेतांघ्रिश्वंद्रमस्तकः सुभूर्युवाचो हि तं विष्णुं क्षोभ
नीक उच्यते वृषभं जोहितं पिंगं सुश्वेतं गविमोचयेत् चतु
कलो धर्मो वृषो यं हरवाहनः २ तमुद्दिश्य समोक्तव्यो विधि
नमेशृणु सोपवासः श्रुचिः स्नात्वा गत्वा चैव हरालयं वितानं
बद्धो ध्य विन्यसे छिबद्धनिः श्वेतेन शुभगंधेन स्नपनं कार
वं ४ पलैस्तु पंचविंशद्भिः सर्पिषा यत्नतो बुधः समुद्धर्त्तक
सुक्षाल्यकोष्णेन वारिणा भूयोप्यभ्यंजयेत्तेन पंचगव्येन शंक्र
मतः स्नाप्य शिवं भक्त्या कर्पूरागरुचंदनेः ६ पूजयेत्कुसुमेः

(14)

समा लिप्य च चंदनेः सोवर्णं क्रमकं कार्यं पंचत्रिंशद्दशां गुक्तं सरलं विन्य
 र्धे के सहादयं सकर्णिकं वस्त्रयुग्मं तथा श्वेतं सूक्ष्मं दद्यात्सुशोभनं
 प्रबोधयेद्दीपात्ततः षट्त्रिंशत्संख्यया रोष्यताम्नादिपात्रस्थे नी
 तुकारयेत् ततो भूतवर्तिं दद्यात्सर्वदिक्षु प्रयत्नतः पूजां
 ये हि प्राण शो दद्यात् अदक्षिणां म ततो वेद्यां वितानं च चतुरस्रं
 येत् तत्रैवाग्निं समाधाय श्रीं श्वरुक्तं प्रवेदुधः स्थाप्य पा
 द्दीपं यावत्कंच सपायसं तेषामाहु तयोदला एभिरोद्भवति त
 २ हरेस्वीसुकाष्ठासुमंत्रे ण विधिपूर्वकं सार्धं वत्सतरी जिश्व
 गोषे ण वै पुनः अग्निषिष्य इषं तं तु विधिदिष्टेन कर्मणा
 गीतसितैः कृष्णैः पुष्पैश्चापि विभूषयेत् संयुक्तं वस्त्रयुग्माभ्यां
 इयं संभवे ताभ्यामपि संभवे संयुक्तं कुर्यादिति शेषः ॥१३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com